

Cảm Ơn Trời Có Những Áng Mây Trôi

Cảm ơn lắm, Ông Mặt Trời Buổi Sáng / báo Bình Minh như gà gáy báo ngày! Cảm ơn lắm những nhành cây / giống những cánh tay người giơ lên Chào Ngày Mới!

Hôm nay nắng. Mai, mốt, bữa kia...cũng vậy! Đang mùa Hè, nắng, nóng dĩ nhiên thôi. Sợ những cơn mưa bất chợt ngang trời / rồi hứng chí rớt xuống cày mặt đất!

Một đời mẹ, đời Cha khổ cực...chưa đem về hạnh phúc cho con...thì mỗi chúng ta, ai cũng phải còn / Lòng Nhớ Thương để lo cho Tổ Quốc!

Tôi cần răng. Tôi cần từng tủy nhục, muốn em thơ phải có nụ cười!
Tôi tự sát không được vì cái-ông-mặt-trời / đâu tự sát trên cao kia, lồng lộng?

*

Mỗi một ngày, mỗi một ngày, chúng ta sống / không thể Có thành Không! Không thể lấy cái Không bảo rằng đây cái Có! Nếu nước mắt con người không nhỏ / thì nụ cười đã không nở trên môi!

Tôi không là tôi! Những huy chương của tôi là của Anh, của Chị, của những Em Thơ cần một cây bút chì...của Ông, Bà, Cha, Mẹ...tiễn cháu, con đi / vào vô tận mong đem về về vô tận / Tình Yêu Thương Đáp Đổi Từng Ngày!

Cảm ơn Lá Cờ Bay!

Cảm ơn Ông Mặt Trời Buổi Sáng!

Tôi có được một chút nào lãng mạn...bởi vì trời có những áng mây trôi...

Trần Vấn Lệ